

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg har herved den ære for det høje ting at forelægge forslag til lov om telekommunikation m. m. ved radio.

Ved lov af 19. april 1907 er fastsat statens eneret til anlæg og drift af trådløse telegrafer, og ved lov af 1. maj 1923 er statens eneret til trådløse telefoner sikret, således at ikke andre end staten kan drive radioanlæg; herfra er dog undtaget radiostationer i skibe og luftfartøjer, ligesom der kan gives tilladelse til videnskabelige og tekniske forsøg, bl. a. også for radioamatører.

Efter at den tekniske udvikling har gjort anvendelsen af højere frekvenser, er de til rådighed stående frekvenser forøget i meget høj grad, og der er herigennem skabt det tekniske grundlag for anvendelse af radio på nye felter, ligesom det internationale grundlag for udnyttelsen af disse frekvenser er blevet tilvejebragt gennem den af Danmark netop ratificerede nye telekommunikationskonvention.

Det vil således nu blive muligt at anvende radio til telefonforbindelse ved brandvæsenets, politiets og elektricitetsselskabers udrykningsvogne og til overføring af signaler ved jordbundsundersøgelser.

Det er gennem denne forsøgsvis anvendelse af radioen blevet fastslået, at radioen her udfylder en for samfundet vigtig opgave, og at dette kan ske uden skade for andre tjenester. Det vil derfor være naturligt nu at give ministeren for offentlige arbejder mulighed for at meddele tilladelser til brug af radio på andre særlige felter.

Det vil her være naturligt i første række at åbne mulighed for anvendelse af radio til sådanne tjenester, hvor der ikke foreligger teknisk mulighed for benyttelse af trådforbindelse, altså f. eks. ved forbindelse med kørende automobiler. Endvidere bør radio kunne anvendes til erstatning for kabelforbindelser i tilfælde, hvor dette frembyder tekniske og økonomiske fordele, og hvor det iøvrigt er foreneligt med en rationel udnyttelse af radiofrekvenserne.

Lovforslagets § 2 tilsigter at give ministeren for offentlige arbejder en sådan bemyndigelse.

Kontrollen med udsendte radiofrekvenser henhører for alle tjenesters vedkommende naturligt under post- og telegrafvæsenet, og det vil i de af ministeren for offentlige arbejder eventuelt udstedte radiosendetilladelser blive fastslået, at post- og telegrafvæsenets udgifter ved denne kontrol må refunderes generaldirektoratet.

Lovforslagets øvrige paragraffer er en

ajourføring af de hidtil gældende bestemmelser.

Under behandlingen i det andet høje ting er der sket den ændring, at § 4 i det oprindelige forslag er taget ud. Begrundelsen herfor var, at man frygtede skærpelse af forholdene, som paragraffen indeholdt ved, at der ikke måtte handles med modtagerapparater, som ikke udelukkende kunne benyttes til modtagelse af radiospredningsstof. Udvalget mente, at dette ville undrage søens folk et gode, de nu har, og som er af stor værdi for dem.

Da det foreliggende lovforslag, såfremt det ophøjes til lov, træder i stedet for de nugældende love på dette område, ophæves disse love samtidig med nærværende lovs ikrafttræden, som anført i lovforslagets § 8.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvilje.

Axel Berg: Det foreliggende lovforslag tager sigte på en ajourføring af allerede gældende lovgivning vedrørende de områder, der kommer ind under fællesbetegnelsen telekommunikation. Med den rivende udvikling, der i de seneste år har været indenfor radioen, og de eventuelle nydannelser, fremtiden vil føre med sig, er det kun naturligt, at der fra statens side fortsat lovgives vedrørende disse meddelelsesmidler, ligesom det må betragtes som naturligt, at staten fortsat bevarer eneretten til anlæg, sending og modtagning af radiobølger.

Idet jeg henviser til den højtærede ministers forelæggelsestale, skal jeg på mit partis vegne anbefale forslaget til hurtigt vedtagelse.

N. Chr. Christensen: Mit parti anerkender betimeligheden af dette lovforslags fremkomst i en tid, da alt vedrørende radio, telekommunikation i det hele taget, er i rivende udvikling. At dette må medføre visse foranstaltninger indenfor lovgivningsarbejdet, for at man kan få orden på de forhold, er der efter vor opfattelse ikke noget som helst at sige til.

Men da lovforslaget blev fremsat i landstinget, var der nogle paragraffer, venstre nærde betænkeligheder ved, fordi vi fandt, at de begrænsede friheden mere end nødvendigt på visse områder. Navnlig med hensyn til fiskerne og radioamatørerne kunne vi ønske, at friheden blev bibeholdt i større udstrækning, end lovforslaget giver udtryk for. For fiskernes vedkommende fandt vi det urimeligt, at en hustru til en skipper eller en af mandskabet ombord på en fiskekutter